

Lk 12,35-53 Vršovice 16.9.2012

In: Hospodin jest můj pastýř, nebudu míti nedostatku... Strojíš stůl před obličejem mým naproti mým nepřátelům, pomazuješ olejem hlavy mé, kalich můj naléváš, až oplývá. Nadto i dobrota a milosrdenství následovati mne budou po všechny dny života mého, a přebývati budu v domě Hospodinově za dlouhé časy. Amen (Ps 23)

Píseň ž 23

Modlitba

Hospodine, náš dobrý pastýři, děkujeme, že u tebe jsme našli domov. Nehledali jsme tě a tys nás přesto našel. Neznali jsme tě - a ty se k nám znáš. Mnoho událostí a tlaků nás vede od tebe pryč - a ty nás přesto k sobě zveš a ujišťuješ - počítám s vámi včas i nečas.

Děkujeme za Ježíšův příběh. Tady jsme se to vše dozvěděli naprosto přesvědčivě. Děkujeme za tvé věrné svědky a služebníky. Skrze jejich vytrvalost i v protivenstvích a nepřízni doby nám zasvitlo na kus cesty světlo tvého království. Děkujeme za všechny, podle jejichž slov, rady či mlčenlivého příkladu se můžeme v životě orientovat - dokud ty sám nepřijdeš a nezjevíš, že tvé je vítězství i moc i sláva. Amen.

Slovo k dětem Jirka Ort

Píseň Sv 166

1. čtení Lk 12,35-40.49-53 (místo "Blaze" číst "Blahoslavený")

Píseň 440

kázání (Lk 12,41-48)

Blahoslavený služebník, kterého pán při svém příchodu nalezne, že tak činí.

Když zazní, SaB, v Ježíšových příbězích "BLAHOŠLAVENÝ", nebesky šťastný - potřebuje Ježíš vždycky UKÁZAT A PODTRHNOUT - tenhle postoj má u PBa budoucnost. Tenhle přístup v nebi oceňují. Tady už září cosi z krásy a úžasnosti Bího Kí.

A zároveň se tím slovem Ježíš staví po bok těm, kteří jsou druhým pro smích. Těm, co vedou předem prohrané bitvy - jdou, podle mínění většiny, hlavou proti zdi - zbytečně si šlapou po štěstí - nebo zřejmě zapomněli, v jaké žijem době a kudy dnes vede cesta k úspěšnému životu.

Sám Ježíš těm looserům stojí po boku, i když ho ta sounáležitost přivádí doprostřed posměchu a utrpení. Pokud nám to není srozumitelné a příjemné, všimněme si, že to nebylo příjemné ani jemu. Vždyť říká: *Křtem mám být pokřtěn, a jak je mi úzko, dokud se nedokoná!*

A učedníky varuje - víra, jako cesta za mnou - to není žádná pohoda. Nečekejte, že s ní budou všichni souhlasit, brát ji nadšeně jako cestu ke štěstí.

Nehledejte u mne klídek a pohodičku: *Myslíte, že jsem přišel dát zemi pokoj? Ne, pravím vám, ale rozdělení!*

Navíc Ježíš ani neslibuje, že své učedníky a následovníky - aspoň ty co zbyli - bude do skonání světa vodit za ručičku.

Daleko spíš budou přicházet takové časy, kdy si budete připadat - že jste zůstali sami - že jsem odcestoval kamsi pryč - a že se o vás možná ani nezajímám.

Z vašeho pohledu - z perspektivy každodenních zápasů - se to tak bude jevit:

- Ježíš není po ruce - jako byl Petrovi a Dvanácti a mnoha dalším.

Nemáme ho jako starostlivého hospodáře, který na svém statku vždy všechno sám rozhodne. Nemáme ho po ruce jako učitele, kterého se hned můžeme optat, když nerozumíme zadanému úkolu.

Najednou nefunguje to oblíbené - "někdo mne vede za ruku". Najednou tu - tváří v tvář komplikacím života stojím sám za sebe.

Jako Pán - už totiž Ježíš nepatří k lidem - ale k Bu. (jak to vyznáváme obrazy Creda: *vstoupil na nebesa - sedí na pravici Ba Otce všemohoucího - odkud přijde...*)

Ale to neznamená, že nám zůstal úděl ovcí bez pastýře - které hloupě pomekávají, dokud je nerozeženou a neroztrhají vlci.

Ani to nemusí a nemá skončit jako ve třídě pubertáků, z které předčasně zmizel kantor.

Ježíš si dovoluje soustředit svých Dvanáct - i všechny další, na něž bystře upozornil Petr (tj. i nás) - k VĚRNÉ A UVÁŽLIVÉ VÍŘE.

Proč ta víra nemusí panicky pomekávat jako stádo opuštěných ovcí?

- protože od Ježíše uslyšela - že nám bylo mnoho dáno - mnoho svěřeno. I když už nás nevede za ruku - nenechal ty ruce prázdné.

Jsou plné jeho darů. Slyšíme evangelium, tu nevyčerpateľnou zásobárnu darů milosti - záchrany - nových počátků - naděje snad nevyčerpateľné. Tohle máme k dispozici - a Bůh nám vždycky znova ujišťuje, že to je pro nás čerstvá pastva - zelená, nevyprahlá - zdarma. Že to je spíží, plná zásob - pro nás - i pro svěřenou čeládku.

Říká-li náš Pán - "*Komu bylo mnoho dáno, od toho bude mnohé požadováno*" - říká to především jako ten, kdo ručí za hodnotu a kvalitu toho, co bylo dáno. Vlastně - od té doby co *vstoupil na nebesa - sedí na pravici Ba Otce všemohoucího* - je i celý jeho život jedním velikým darem. Zásobárnou milosti - pro nás a mnohé další.

My se k té spížírně plné darů Kristovy milosti máme chovat jako uvážliví a věrní správci.

To neznamená ji zamknout - a nikoho tam nepustit. Ale z toho Kristova zdroje pravidelně živit ty, kdo jsou nám svěřeni: *V pravý čas dávat pokrm* - především (nám) domácím, unaveným a vyhladovělým pravidelnou péčí o Kristovu domácnost - ale i všem dalším, kdo se kolem toho hospodářství třeba jen mihnou - pocestným, lidem na útěku, bez budoucnosti, bez šancí něco se svým životem udělat. Protože ta Petrova připomínka, "*Platí to jen pro momentální věrné následovníky nebo pro všechny?*" - pozoruhodně rozevívá obzory.

Věrný šafář z tohoto podobenství tak může být podoben i tomu, kdo v určitý moment pozve k nachystané večeři i náhodné kolemjdoucí, chudé, chromé, kulhavé, bloudící - protože právě tímto pozváním bude věrný zadání svého nepřítomného Pána.

Věrný je ten, který ví - *v Království Bůh místa dost, dál kdo chce vejít vzácný host,...*

Když kantor opustí třídu pubertáků, začnou tam obvykle blbnout, a posléze se servou, kdo té smečce bude vládnout. A vůdce smečky pak odměňuje přísluhovače a patolízaly - a trestá či šikanuje nebo aspoň zesměšňuje slabší - nebo kritiky. Takhle nějak to může dopadat nejen ve třídě pubertáků - ale třeba i v nezralé společnosti (jako byla v uplynulých 20 letech ta naše) .

Ježíš si ovšem troufá počítat s tím, že mezi jeho následovníky projevy svévole a úlety pubertální nezralostí nemusí natrvalo zakořenit.

Počítá s tím, že věrný služebník prokáže odpovědnost - jak starší sourozenec, když mu rodiče svěřili mladšího. Dokud byli rodiče doma, proháněl ho či fackoval, ale teď ví, dostal jsem důvěru, jsem na to sám, musím se zachovat jinak. **Blahoslavený služebník, kterého pán při svém příchodu nalezne, že tak činí.**

Blahoslavený, kdo se této odpovědnosti nezříká, ale bere ji na sebe - i když mu kvůli tomu nadávají. Blahoslavený, kdo této věrné službě dostojí, i když se leckdo z kolega či podřízených tuká na čelo - co blbne? Já na jeho místě už bych se dávno napakoval - já bych si tu prebendu dokázal jinak užít...

Samozřejmě, že se i takoví nacházeli a najdou. Ba, čím déle pán nepřichází, tím jakoby nabízel větší prostor mazaným chytrákům, či rváčům s ostrými lokty, kteří si řeknou - teď mám volnou ruku já!

A protože spižírna je pořád ještě plná, začne pořádat mejdany pro své kumpány - a když na to po čase někdo ze svěřeného mužstva kriticky poukáže - dá mu to patřičně sežrat.

Když si dnes církev tolik stěžuje, jak málo ji lidi berou - není to nakonec i proto, že na scéně Kristova hospodářství se už objevilo a projevílo příliš takových násilníků, tunelářů a vychytralců?

Na adresu takových vykuků si ovšem Ježíš neodpustí poznámku jak od přísného kantora:

"Ten služebník, který zná vůli svého pána, a přece není hotov podle vůle jednat, bude velmi bit."

Nevím, zda ta poznámka vyklouzla Ježíšovi při pohledu na správce lidu Božího, nebo Lukášovi, když rozmlouval s Teofilem - a rozčileně si vzpomněl na některé křesťanské správce, vyžírky a bafuňáře, které by bylo nejlepší vymrskat. Kždopádně je škoda, že to neslyšíme jako slovo při ustanovení správců v církvi, presbytery a kazatelů počínaje a seniory či kardinály konče...

Mně však ta poznámka **evokuje ještě docela jiné souvislosti:**

- totiž, že to největší bití snášel nakonec Ježíš sám. Podle některých přesně těch 39 ran určených těm, kdo jsou pro svou svévoli hodni zmrskání. (Dt 25,3) Ale tohle bičování snášeli zrovna tak i jeho věrní svědkové. Apoštol Pavel prý dokonce 5x.

A tak si říkám, jestli ta zmínka o bití nakonec neznamená pravý opak: - evangelium tu lacino nevyhrožuje po způsobu někdejších kantorů s rákoskou. Ale upozorňuje: věrného služebníka - toho, který pravdivě a věrně dosvědčuje, oč jde Pánu Ježíši - možná čeká i i to nespravedlivé bití.

Ale ani to neznamená, že slouží svému pánu zbytečně a naprázdno.

Proto dnes Ježíš opakuje své "blahoslavení!"

- blahoslavení - věrní služebníci a správcové - kteří se nenechali zmást - ani tím, že už je nikdo nevede za ruku - ani tím, že se jim nedostává uznání - ani tím, že se příchod Páně zatím odkládá - ba ani tím že pro svou věrnost dostávají bití.

Nebot' směji vědět - vyhlížíte pána - který se nevrátí jak všemohoucí kantor s rákoskou - ale jako pán ze svatební hostiny.

Jako pán, který vám chce - a bude chtít - dát podíl na té podivuhodné svatbě, svatbě Beránkově.

A když se s námi o tu nebeskou radost sdílí - tak ne jako pán - ale jako služebník. Služebník HOSpodinův - služebník Bího Kí. Jako ten Ježíš, který sloužil - a svým příběhem zneklidňoval - i nabízel skutečné štěstí. Ktý tak rád překvapoval tím, komu všemu řekl "blahoslavený". Amen.

Píseň 694

CONFITEOR (Jirka O.)

Vyznáváme Pane, že nám mnoho chybí do věrnosti služebníků, kteří vyhlížejí tebe a nic a nikoho jiného. Budoucnost svých životů, sboru i církve jsme se naučili pojišťovat známostmi a zažitými jistotami. Chybí nám odvaha i naděje zavěsit všechno v životě na věrnost tobě. Přizpůsobujeme se době v níž žijeme, jejím jistotám i předsudkům a povrchnostem - a pak se nám ztrácí naděje tvého království a výhled k jeho síle i slávě.

Ale tys nás nevzdal. Tvůj ukřižovaný a vítězný služebník JŠ nám slouží příběhem svého evangelia. Zveš nás ke svému stolu, k hostině svého Království - abys občerstvil chuť v tebe doufat - příchod tvého syna vyhlížet - aby vyztužil naši zchátralou věrnost. Za tuto tvou věrnost - sílu - obživu i výhled děkujeme. A s novou důvěrou prosíme:

Pane smiluj se nad námi "..."

Kriste smiluj nad námi "..."

Pane smiluj se nad námi "..."

Slovo věrnosti a zaslíbení

Budte jako lidé, kteří čekají na svého pána, až se vrátí ze svatby, aby mu hned otevřeli, až přijde a zatluče na dveře.

Blaze těm služebníkům, které pán, až přijde, zastihne bdící. Amen, pravím vám, že se opáše, posadí je ke stolu a sám je bude obsluhovat. Amen

Pozdravení pokoje

Smíme přijmout tuto Boží milost, kterou nás nyní obdarovává a smíme si navzájem podat ruce na znamení odpuštění, bratrství a jednoty Kristova lidu a pozdravit jeden druhého se slovy: Pokoj tobě.

EUCCHARISTICKÁ MODLITBA:

Bože, náš Otče,

vzdáváme Ti díky a velebíme Tě

skrze Ježíše, našeho Krista a Pána,

za Tvé dílo lásky v tomto světě.

V nitru svého stále nejednotného a rozervaného lidství

víme a hlásáme,

že nepřestáváš působit a že stojíš na počátku

každého úsilí o pokoj.

Tvůj Duch působí v srdci člověka:

nepřátelé konečně začínají spolu mluvit,

protivníci si podávají ruce,

národy, které stály proti sobě v nepřátelství,

souhlasí s tím,

že půjdou kus cesty společně.

Ano, Pane, Tobě vděčíme za to,

že touha po dorozumění přemůže válku,

žízeň po pomstě ustoupí odpuštění

a láska zvítězí nad nenávistí.

Proto Ti musíme stále děkovat a blahořečit,

proto spojujeme své hlasy se všemi,

kterí v nebi jednomyslně zpívají:

Svatý, svatý, svatý jsi, Hospodine zástupů, plná jsou nebesa i země Tvé slávy. Požehnaný, který přicházíš ve jménu Páně. Hosana na výsostech.

Bože všeho stvoření, vzdáváme Ti díky

za Ježíše, Tvého Syna,

který v tvém jménu přišel do našeho světa.

On je slovo, které zachraňuje lidi,

on je ruka, kterou podáváš hříšníkům.

On je cesta,

kterou k nám přichází opravdový pokoj.

Když jsme byli daleko od Tebe,

Bože, náš Otče,

Tys nám umožnil se vrátit.

Byl to Tvůj vlastní Syn,

kdo byl vydán lidem napospas,

abychom pro jeho smrt a vzkříšení

mohli žít s Tebou i navzájem v pokoji.

Proto teď můžeme s vděčností slavit

tajemství Tvého usmíření, která nám on sám získal.

Prosíme Tě, Otče,
mocí svého Ducha
posvět' tyto dary,
vždyť my jenom plníme,
co nám přikázal Ježíš.

Při jídle se svými učedníky,
dřív než se obětoval za naše vysvobození,
vzal chléb, vzdal Ti díky,
vlastníma rukama jej rozlámal,
a rozdával svým učedníkům
se slovy:
Vezměte si a jezte z toho všichni:
toto je moje tělo,
které se za vás vydává.

A stejně uchopil toho večera do rukou
kalich požehnání,
vzdal Ti díky za Tvé milosrdenství
a pak podal kalich svým učedníkům
se slovy:
Vezměte si a pijte z něho všichni:
toto je kalich mé krve,
krve nové a věčné smlouvy,
krve, která se prolévá za vás a za všechny
na odpuštění hříchů.
Toto konejte na mou památku.
Amen

Apoštolské vyznání: Chceme se touto svátostí posilnit ve víře. Nejen sami pro sebe, ale v jednotě církve Kristovy, ve společenství s křesťany všech generací a národů. Vyznejme tedy spolu s nimi slovy Apoštolského vyznání víry:

Sbor: Věřím v Boha, Otce všemohoucího, Stvořitele nebe i země, i v Ježíše Krista, Syna jeho jediného, Pána našeho, jenž se počal z Ducha svatého, narodil se z Marie Panny, trpěl pod Pontským Pilátem, byl ukřižován, umřel a byl pohřben, sestoupil do pekel, třetího dne vstal z mrtvých, vstoupil na nebesa, sedí na pravici Boha Otce všemohoucího, odkud přijde soudit živé i mrtvé. Věřím v Ducha svatého, v svatou církev obecnou, svatých obcování, hříchů odpuštění, těla z mrtvých vzkříšení a život věčný.
Amen.

Píseň: Při vysluhování svaté večeře Páně Budeme společně zpívat píseň
308
461

Pozvání: Slavme dnes Kristův hod vesele. Zdálo se, že jsme sami a on že prohrál. Přišel k nám zpět a je s námi po všechny dny a právě nás znovu zve ke svému stolu, aby nás posílil na další cestu ujištěním, že jsme jeho, že nás má rád, odpouští nám a podarovává nás mocí své milosti. Nemusíme plakat tváří v tvář svým chybám a vinám. Všechno se změnilo. Bůh nás v Ježíši Kristu smířil se sebou. Dnešní den je zajisté svatý našemu Pánu. Netrapte se! Radost z Hospodina bude vaší záštitou. A tak již usmíření s Bohem i bližními přistupujme v radosti ke stolu Páně.

Přijímání: Společenství těla Kristova.
Společenství krve Kristovy.

Propouštění: Kdo je v Kristu, je nové stvoření. Co je staré, pominulo, hle, je tu nové!

2 Korintským 5:17

Milost vám a pokoj od Boha Otce našeho i Pána Ježíše Krista, který sám sebe vydal za naše hříchy, aby nás vysvobodil z nynějšího zlého věku podle vůle našeho Boha a Otce. Jemu buď sláva na věky věků. Amen.

Ga 1,3-5

"Neboj se. Já jsem první i poslední, ten živý; byl jsem mrtev - a hle, živ jsem na věky věků. Mám klíče od smrti i hrobu.

Zj 1,17c-18

PÍSEŇ 461,1-6

PÍSEŇ 308,1-11

Ohlášení

Přímluvy

Pane Bože, moc bychom chtěli všechno změnit. Moc bychom chtěli vybudovat Tvé království. Zařídít takový svět, který by se nám líbil, který by byl spravedlivý, kde by se nebáli ti, kteří nejsou tak výkonní, kteří nemají tu správnou barvu pleti, kteří nevyhovují většinovým měřítkům. A trápí nás, že se nám ten náš sen stále nedaří naplnit. A do toho Ty nacházíš nás. Do této snahy vše zařídít sis nás Ty pozval ke svému hodu, abys nám ukázal cestu, abys nás vybídl k hledání místo k budování. A abys nás přivedl k modlitbě.

A tak k Tobě, Pane, s vděčností voláme. Odevzdáváme Ti blízké těch, kteří v posledních dnech přišli o život otravou metanolem. Odevzdáváme Ti ty, kteří bojují o život. Za ně Tě, Pane, prosíme.

Prosíme za ty, kdo se snaží o smíření mezi jednotlivými náboženstvími. Pane, dej nám sílu bránit se fanatismu a odmítat každé znevažování odlišné víry. Za to Tě, Pane, prosíme.

Prosíme o posilu všem těm, na kterých leží tíha odpovědnosti v práci i v rodině, a kteří jsou vyčerpaní a neznají cestu z kolotoče, ve kterém se pohybují. Za ně Tě, Pane, prosíme.

Prosíme za všechny, na které dolehly nemoci a oni se tak musejí vyrovnávat s tím, že najednou nestačí na věci, které dříve zvládali. Za ně Tě, Pane, prosíme.

Prosíme za Tvou církev, prosíme za toto její konkrétní společenství. Prosíme o Tvého Ducha svatého, abychom v Tvé síle dokázali být autentickými svědky Tvého království. Za to Tě, Pane, prosíme. Pane, odevzdáváme Ti své tiché či hlasité modliby.

Vyslyš nás, když k Tobě voláme jako ke svému Otci:

„Otče náš, jenž jsi na nebesích, posvět se jméno Tvé. Přijď království Tvé. Buď vůle Tvá jako v nebi, tak i na zemi. Chléb náš vezdejší dejž nám dnes. A odpusť nám naše viny, jakož i my odpouštíme našim viníkům. A neuveď nás v pokušení, ale zbav nás od zlého. Neboť Tvé jest království i moc i sláva na věky. Amen.“

Poslání Sk 20,31-32

Požehnání

Pokoj i láska a víra od Boha Otce a Pána Ježíše Krista. Milost všem, kdo nepomíjející láskou milují našeho Pána JKa. AMEN

Píseň 461,8-9